ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
NİSAN 1969-YIL: 8 SAYI: 86

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi:
TURGUT SIZMAZOĞLU

Genel Yazı İşleri Müdürü
REBİİ BARAZ

Hazırlayan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden :
NURAN D. ŞENER

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası
Tel:27 71 34 - 22 41 34

İDARE : Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul
Telefon: 49 34 44

ABONE : Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

23 Nisan

ÇOCUK BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN

ÇİFTLİK KAGARLARI

Pırıl pırıl bir yaz sabahı, emektar çoban köpeği Karabaş, anbara uğrayıp bayan Samur ile yavrularının hatırlarını sormağa karar verdi.

Yolda giderken, küçük kara gözleriyle etrafına bakınarak, işlerin yolunda olup olmadığını inceliyordu; çünkü çiftliğin düzeninden, Sığırtmaç Hasan ve diğer adamlar kadar, karabaş ta sorumlu idi.

Bayan Samur, yüzünü, kulaklarını yıkamakla uğraşıyordu; yavruları daha uyanmamışlardı. Karabaşı görünce pek sevindi :

-Günaydın, kardeşim! Diye seslendi.

-Günaydın, bayan Samur, çocuklar nasıl, büyüyorlar mı ?

Bayan Samur, ağzının iki tarafındaki ince uzun dişlerini meydana çıkaran bir kahkaha ile güldü :

-Büyümek mi ? aman hallerini görmeyin, ne oyunlar, ne oyunlar! Boncuk pek neş'eli bir çocuk! Hiç birşey bulamazsa kendi kuyruğu ile oynuyor. Fındık, tıpkı babası gibi canbaz! Anbarın damına çıkacağım diye tutturuyor. Daha birkaç gün geçerse, zaptedemiyeceğim, bacaların tepesinde gezecek.

Karabaş kulaklarını salladı:

-Öyle, öyle! şimdiki çocuklar pek şeytan oluyorlar..

-E, sizde ne havadis var, Karabaş kardeş?

-Hep bildiğiniz gibi; çiftlikte her iş yolunda..

Tam bu sözü söylerken anbarın dışında korkunç bir patırtı oldu. Karabaş bir sıçrayışta dışarı fırladı, kedi yavruları telâşla uyandılar.

Dışarıda bütün hayvanlar birbirlerine girmişlerdi. Herkes bir ağızdan konuşuyor, tavuklar gıdıklıyor, horozlar ötüyor, inekler böğürüyor ve uzaktan nal sesleri işitiliyordu.

Karabaş, kanatları ile ayaklarına hız vererek koşan üç kaza sordu :

-Kuzum ne oldu, nedir bu kargaşalık ?

Kazlar cevap verdiler:

-Kapı açık, boztay kaçtı, çil horoz da yola düzüldü, biz de gidiyoruz.

Bayan Samur, yavrula-

rını iki tarafına oturtarak, anbarın penceresinden kazlara sordu :

-Nereye gidiyorsunuz ?

-Dünyaya çıkıyoruz, dünyaya çıkıyoruz.

Karabaş havladı :

-Siz, havuzunuza dönseniz, daha iyi edersiniz.

Kazlar aldırış etmediler; ve bütün hayvanlar, cezaevi kapısını açık bulmuş mahkûmlar gibi, sevinçle, bir şarkı tutturarak kapıya doğru koşmakta devam ettiler :

Karabaş ile süt sağan kadın, çiftlik kapısını kapadıkları zaman, boztay kaçmıştı. Küçük sığırtmaç Hasan, telâşla kırlara fırlayarak boztayı aramağa koyuldu. Çünkü bu işten sorumlu oydu; acele ile nasılsa kapıyı açık bırakıvermişti.

Boztay, küçük sığırtmaç Hasanın kendisini yakalıyamıyacağı kadar uzaklara kaçtıktan sonra bir tepenin üzerinde durarak etrafına baktı. Oh, artık bütün dünya onundu. Uçsuz, bucaksız kırlar, çayırlar, tepeler, gürül gürül akan sular! Artık gün batınca ahıra kapanmakta yoktu. Ancak ahırın küçük, örümcekli penceresinden görebildiği ayı, doya doya seyredebilecekti.

Boztay, bu düşüncelerle keyiflenerek yerlere yattı, papatyaların, yoncaların içinde yuvarlandı... Biraz taze ot yedikten sonra, öyle bir tırıs gitti ki, tavşanların heyecandan nefesleri tutuldu.. Ve kuşlar yeşil yaprakların arasından başlarını uzatarak bu kadar gürültü ve tozun sebebini aradılar.

Boztay, sevinçle kişniyerek koşarken, birden-

Sivri dikenli teller taze derisini parçalamış, kanatmıştı.

İncinen ayağıyle seke seke hendekten çıkarken : "Ah Hasan şimdi yanımda olsaydı, yaralarımı sarar, beni iyileştirirdi" diyordu. Artık hali kalmamıştı. Bir pamuk tarlasının köşesine büzüldü.

Zavallı küçük Hasan, sevgili tayını bulmaktan ümidini kesince, üzüntülü evine dönmüştü.

Boztayın kaçtığını duyunca, annesi de üzüldü; oğlunun tayı pek çok sevdiğini biliyordu, hem de kapıyı açık bırakmak suçu da üstüne yüklenince çocuk, kim bilir ne kadar üzülecekti. Akşam, babası tarafından gelince, bu dikkatsizliği için Hasanı adamakıllı azarladı, Hasan da uzun uzun ağladı, ama ne fayda!

O gece, bütün çiftlik hayvanları Boztayı düşündüler. Ertesi sabah, gün ağarırken, hepsi o gece gördükleri rüyaları birbirlerine anlatıyorlardı.

Aynı sabah, güneşin ilk bakışları ile tan yeri uykusundan uyanıp kızarınca, pamuk tarlasının sahibi, Boztayı yedeğine alarak, Hasanın çiftliğinin yolunu tutmuştu.

Boztay, önünde sanki hiç bitmiyecekmiş gibi uzanan yola baktıkça dizleri bükülüyor: yeşil yaprakların arasından yan yan bakan kuşların alaylı cıvıltılarını işitiyordu :

-Dün tozu dumana katan, bizi korkutan Boztay bu muydu ?

Bu gün, sakatlanan ayağı, aç midesile ; dün bir atılışta koştuğu bu yolu geri dönmek ne güçtü!

Boztay, çiftliğe vardığı zaman, süt sağma saatiydi. Sütleri sağan kadın, tayı kapıdan görünce, bütün çiftliği ayaklandırdı. Bütün hayvanlar tayı karşılamağa koşarken, öyle bir kargaşalık oldu ki, paçalı tavuk civcivlerinden birini kaybetti; ancak on beş dakika aradıktan sonra bulabildi.

Babahindi :

-Ne gördün ?

Diye sordu.

Üç kazlar :

-Niçin geri döndün ?

Diye gaga büktüler.

Fakat sığırtmaç Hasanla, çoban küpeği Karabaş birşey sormadılar; anlamışlardı.

ÇEŞUR kardeşler

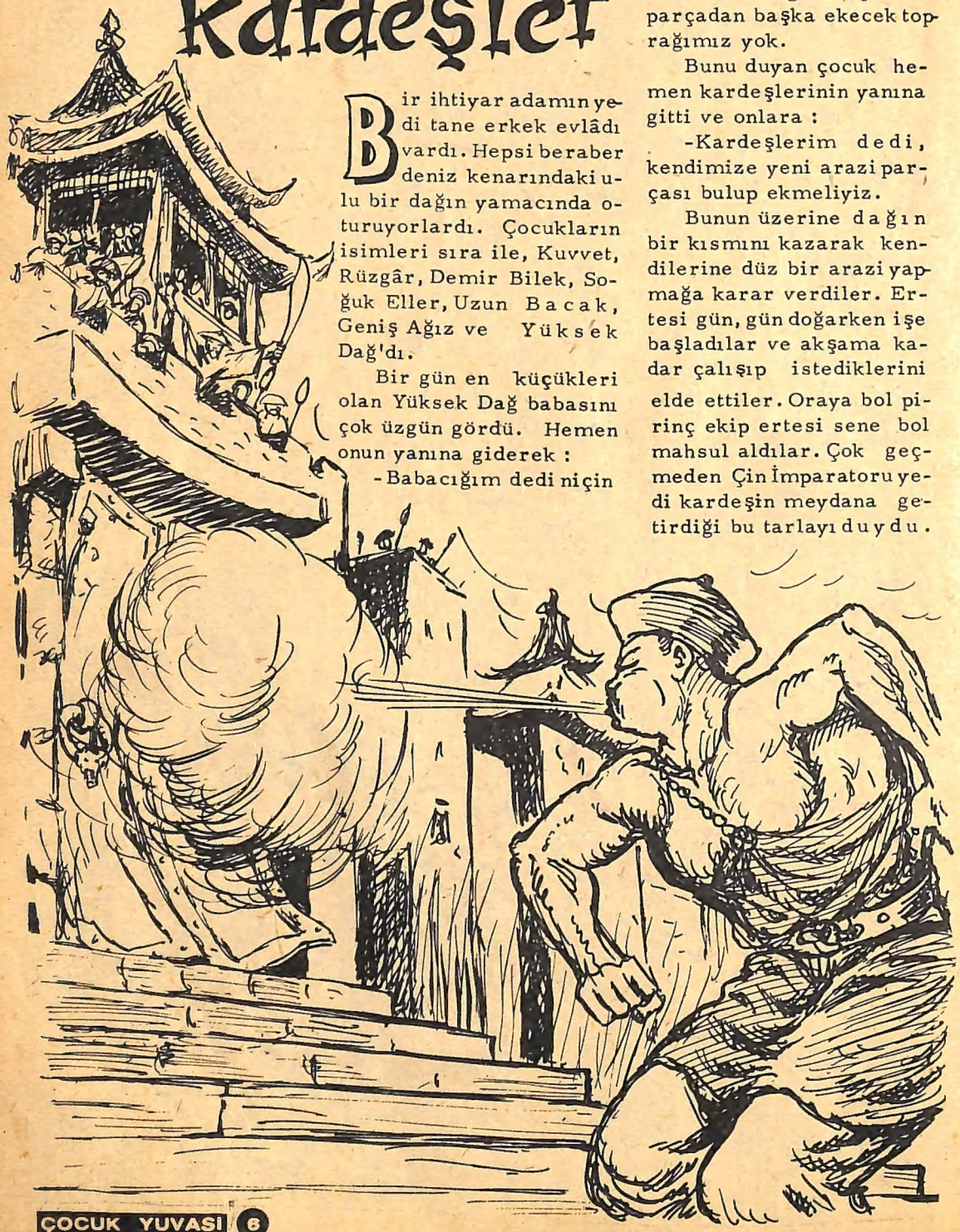

Bir ihtiyar adamın yedi tane erkek evlâdı vardı. Hepsi beraber deniz kenarındaki ulu bir dağın yamacında oturuyorlardı. Çocukların isimleri sıra ile, Kuvvet, Rüzgâr, Demir Bilek, Soğuk Eller, Uzun Bacak, Geniş Ağız ve Yüksek Dağ'dı.

Bir gün en küçükleri olan Yüksek Dağ babasını çok üzgün gördü. Hemen onun yanına giderek :

-Babacığım dedi niçin bu kadar üzgünsünüz ?

-Üzülüyorum oğlum, çünkü artık hepiniz büyüdünüz. Sizlere yiyecek bulmak çok güç olacak. Bir tarafımızda deniz bir tarafımızda dağ var. Şu bir parçadan başka ekecek toprağımız yok.

Bunu duyan çocuk hemen kardeşlerinin yanına gitti ve onlara :

-Kardeşlerim dedi, kendimize yeni arazi parçası bulup ekmeliyiz.

Bunun üzerine dağın bir kısmını kazarak kendilerine düz bir arazi yapmağa karar verdiler. Ertesi gün, gün doğarken işe başladılar ve akşama kadar çalışıp istediklerini elde ettiler. Oraya bol pirinç ekip ertesi sene bol mahsul aldılar. Çok geçmeden Çin İmparatoru yedi kardeşin meydana getirdiği bu tarlayı duydu.

Onu satın almak istedi. Ve hemen ihtiyar adama bir mektup yazdı. Fakat ihtiyar adam onu satmak niyetinde değildi. Bunun üzerine hepsi birden saraya gidip krala yalvarmağa karar verdiler. Çocuklar saraya gittikleri zaman askerler onlardan korktular.

-Aman devler ülkemizi istilâ ettiler. Çabuk kapıları kapayın..

-Hayır biz dev filân değiliz. Lütfen kapıları açın. İmparatorla konuşmak istiyoruz..

-Kendileri sizinle konuşmazlar. Çünkü o bütün insanların en büyüğüdür. Çabuk kapıları kapayın..

-Kapıları açın yoksa pişman ederim..

-Gidin buradan yoksa ateş ederiz..

Bunun üzerine çok kızan kardeşlerden Rüzgâr saravın kapısına doğru üflemeğe başladı ve çok

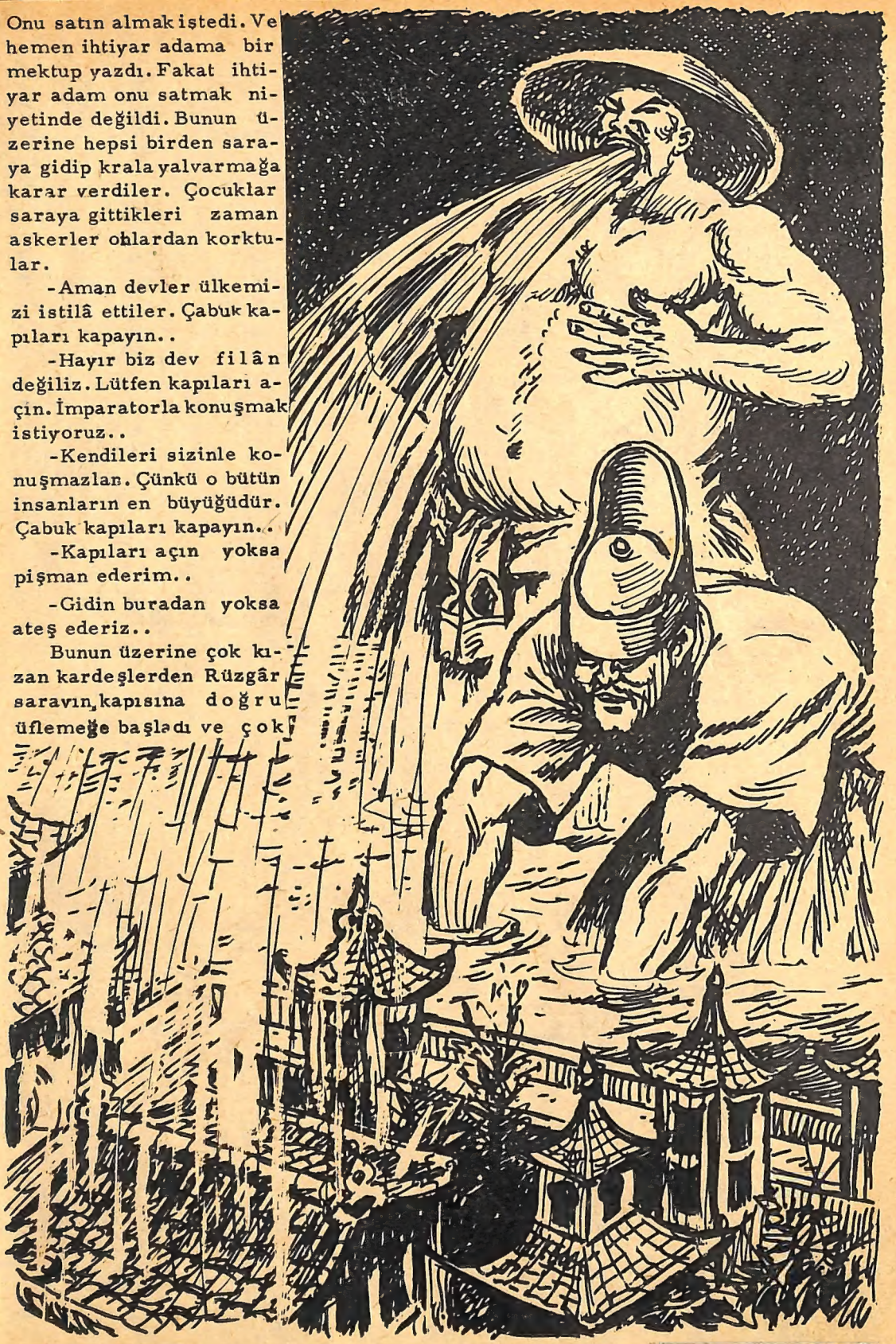

geçmeden de sarayın kapısı açıldı.

Hepsi birden içeri girdiler, Demir Bilek imparatorun odasına girer girmez imparator :

- Yakalayın diye bağırdı.

Askerler hemen onun etrafını aldılar, fakat o ufak bir el hareketiyle adamları devirdi. İmparator telâşa düştü :

- Benim askerlerim onları durduramıyor, başka bir çare bulmalıyım. Askerler çabuk topları ateşleyin.

Bunun üzerine askerler yedi kardeşin üzerine ateş açmak üzere hazırlanmağa başladılar. Uçlarında ateş yanan oklar hazırladılar. Fakat Soğuk Eller hemen gitti ve onların hepsini söndürdü. Ondan sonra da onların hepsini askerlerin üzerine doğru attı. İmparator bu vaziyete fena kızdı. Onların derhal yakalanıp denize atılmalarını emretti. İmparatorun bu emrini duyan Uzun Bacak :

-Siz bizi denize attırmak için hiç zahmet etmeyin biz kendimiz gireriz dedi.

Ve ondan sonra suya girdi. Denizin ortasına geldiği halde su ancak diz kapaklarına kadar geldi.

-Bakın sayın imparator hazretleri bizi buraya atmanında hiç bir faydası olmayacak. Ondan sonra elini denize sokup balık avlamağa başladı, balıkları da teker teker imparatorun yüzüne doğru attı

Geniş Ağız dedi ki :

-Niçin boş yere vakit kaybediyorsunuz. Bu adamı nasıl yola getireceğiz. Hah aklıma bir şey geldi.

Bunun üzerine suya eğilen Geniş Ağız deniz suyunun bir kısmını içti ve koşa koşa saraya gitti ondan sonra ağzındaki suyu sarayın üzerine boşalttı. Herkes sanki yağmur yağıyor zannetti. Ve bu selde imparator boğularak öldü. Onun yerine oğlu geçti.

-Babam dedi, çok fena bir hükümdardı. Sizin toprağınızı elinizden almağa hakkı yoktu. Onun içinde sizin mücadeleniz yerinde idi. Toprağımız sizin olsun. Cesur insanlarsınız. Sizleri ordularımın başına kumandan tâyin ediyorum. Ondan sonra yedi kardeş ülkenin yedi ordusunun başına geçtiler. Ve kahramanca memleketlerini savundular.

İBİBİK

Elmas Kaçakçısı Peşinde

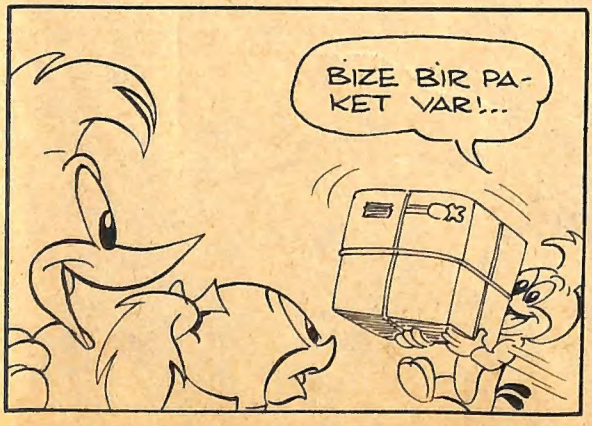

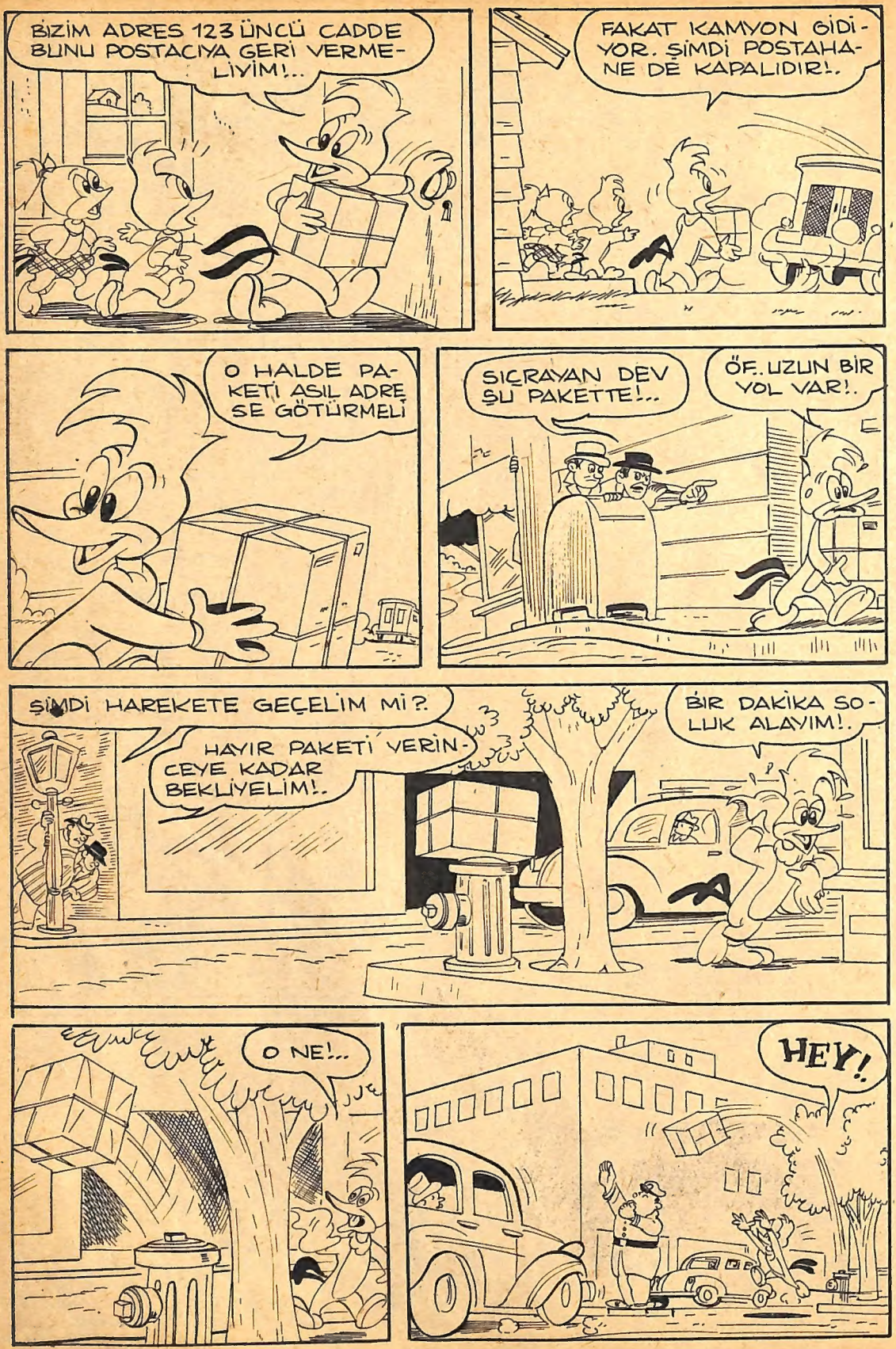
BİZİM ADRES 123 ÜNCÜ CADDE BUNU POSTACIYA GERİ VERMELİYİM!..
FAKAT KAMYON GİDİYOR. ŞİMDİ POSTAHANE DE KAPALIDIR!.
O HALDE PAKETİ ASIL ADRESE GÖTÜRMELİ
SIÇRAYAN DEV ŞU PAKETTE!...
ÖF..UZUN BİR YOL VAR!.
ŞİMDİ HAREKETE GEÇELİM Mİ?.
HAYIR PAKETİ VERİNCEYE KADAR BEKLİYELİM!.
BİR DAKİKA SOLUK ALAYIM!.
O NE!..
HEY!

VIIN!.
BİR POLİSİN BAŞINA BİRŞEY VURMAK HA!.
FAKAT BEN VURMADIM MEMUR BEY!...
E. EVET EFENDİM!.
ÖNCE AL O PAKETİ SENİ KARAKOLA GÖTÜRECEĞİM!.
HEY!.O DA NE!?...
ŞİMDİ Mİ ŞEF?.
YOK DAHA SONRA!.
BU ŞİMDİYE KADAR GÖRDÜĞÜM EN GARİP ŞEY!..
GARİP OLSUN, OLMASIN BU DEVLET POSTASININ PAKETİ!....
BANA TESLİM EDİLMİŞ!..

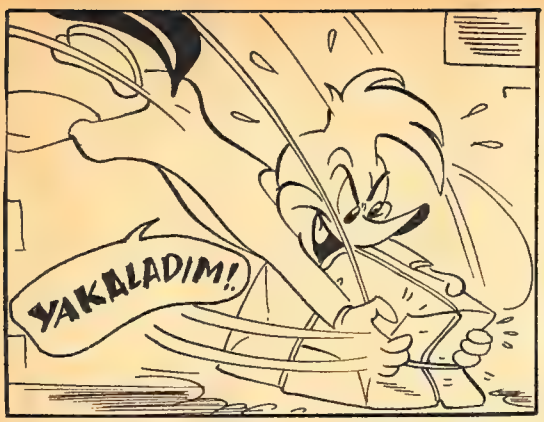
YAKALADIM!

BU SERSEM PAKETİ DOĞRU ADRESİNE TESLİM ETMELİYİM!.

TAKİP EDİLİYORUM GİBİ TUHAF BİR HİS VAR İÇİMDE!...

SADECE TUHAF BİR HİS DEĞİLMİŞ!?..

AMAN ŞURAYA GİRİP KALABALIĞA KARIŞAYIM!...
STADYUM! PARK YERİDİR

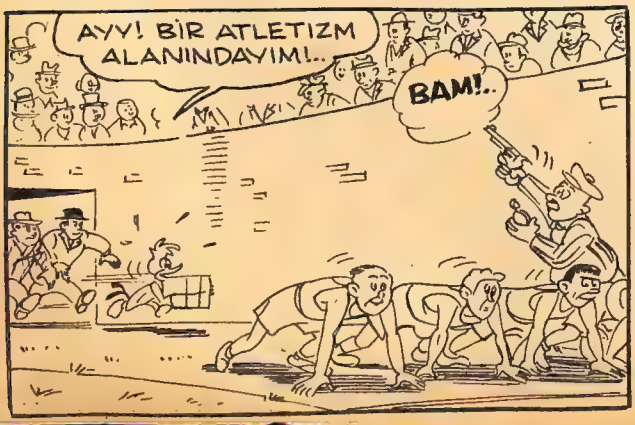
AYY! BİR ATLETİZM ALANINDAYIM!..
BAM!..

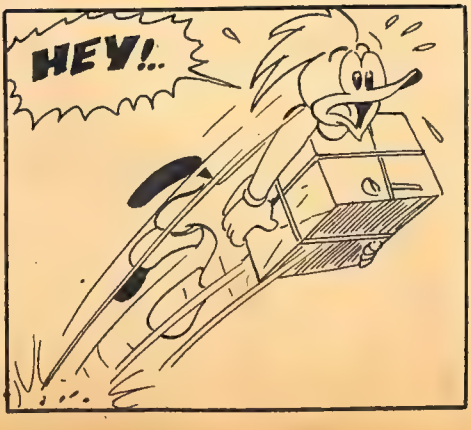
HEY!..

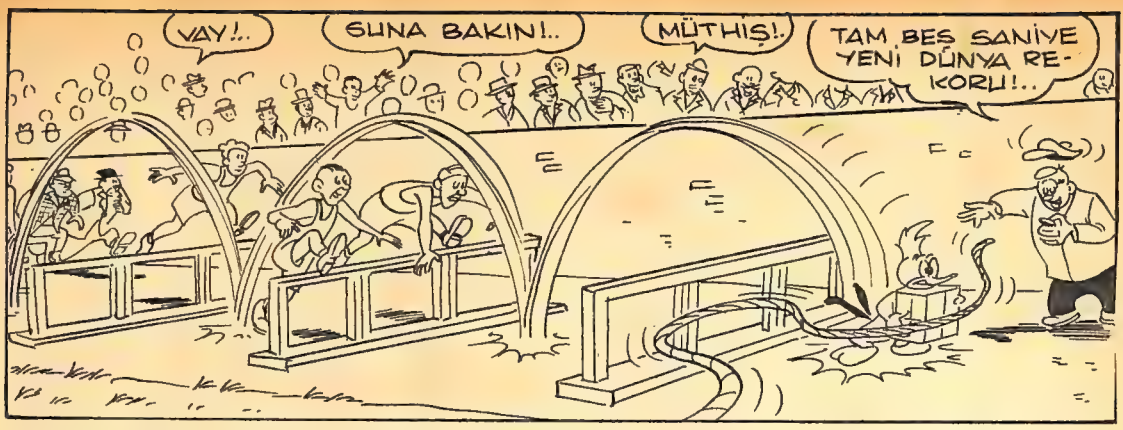
VAY!..
SUNA BAKIN!..
MÜTHİŞ!..
TAM BEŞ SANİYE YENİ DÜNYA REKORU!..

FAKAT DURUN YARIŞ BİTTİ!.
ÖYLEMİ SANIYORSUNUZ AHPAB!..
ÇIKILIR

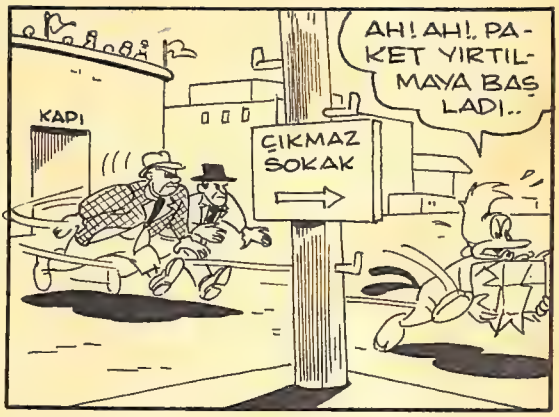
KAPI
ÇIKMAZ SOKAK
AH! AH!, PAKET YIRTILMAYA BAŞLADI..

BU HERİFLER PEŞİMİ BIRAKMIYOR. AY!. ÇIKMAZ SOKAKMIŞ!.
KAPALI SON..

PEKÂLA PAKETİ İSTİYORSANIZ!..

İŞTE BURADA ALINIZ!..

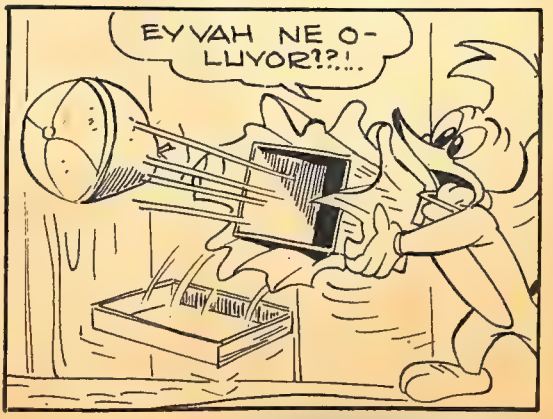
EYVAH NE OLUYOR!?!...

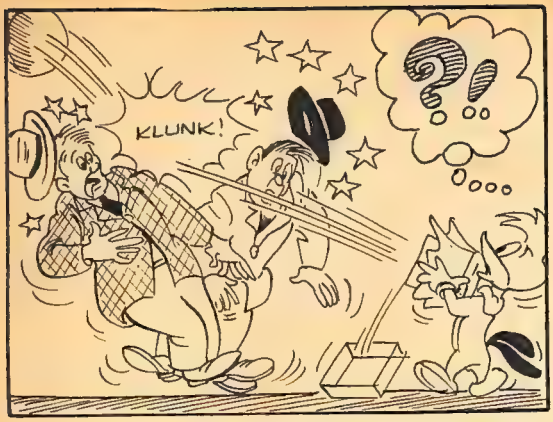
KLUNK!
?!
oooo

BAKIN HELE! O ZIPLAYA DEV ŞEYE BENZİYOR!. PAKETİN HAREKETİ DEMEK BUYMUŞ!.

FAKA ONU GENEDE ASIL SAHİBİNE GÖTÜRMELİ!..

GENE PEŞİMDELER!...

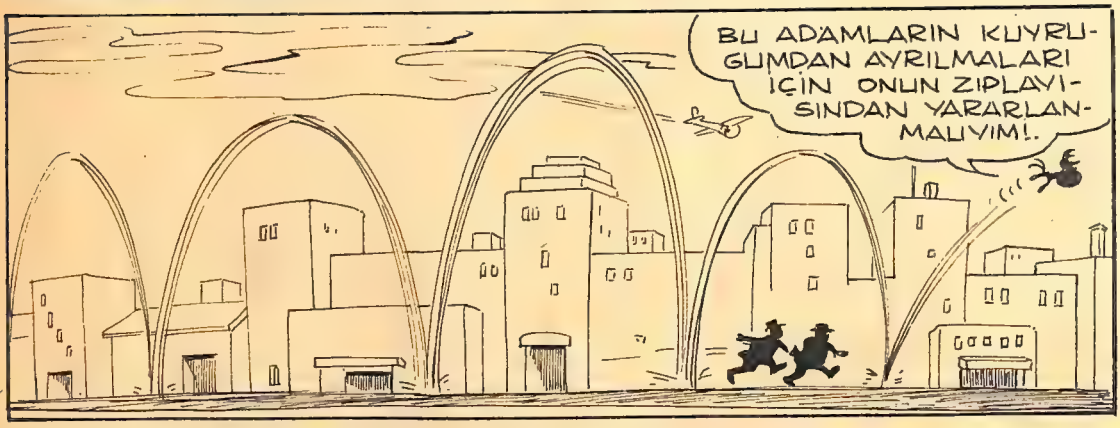
BU ADAMLARIN KUYRUGUMDAN AYRILMALARI İÇİN ONUN ZIPLAYISINDAN YARARLANMALIYIM!.

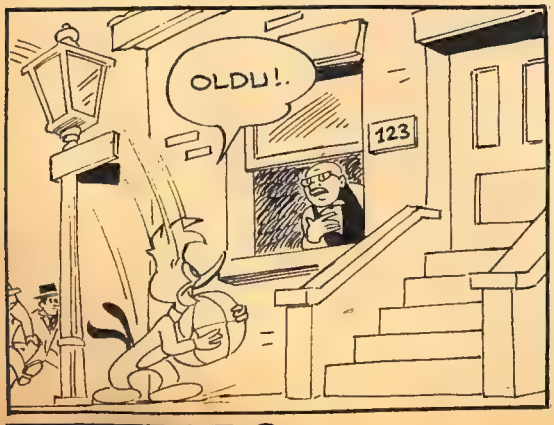
OLDU!.
123

BURASI 157 Cİ CADDE 123 MÜ?
ELBETTE BAYIM İÇERİ BUYRUN!..

BAM!
ŞİMDİ DOSTUM MALI BANA VERİN!..
HIII!..
KLİK

ZORLA ALMAYIN BAKALIM BUNU DOĞRU YERE VERDİĞİMDEN EMİN OLMALIYIM!.

İNANINIZ Kİ BAYIM DOĞRU YER BENİM!..
UH!?..

BIRAKIN HELE ŞU SİLÂH!.
NERDE O?..

GÜM
KİMSE BANA SİLÂH ÇEKEMEZ!.

GERÇEKTEN SIÇRAYAN ŞEYMİŞ. ZİRA İÇİNDE BİR KANGURU VARMIŞ!..
İYİ BECERDİNİZ GENÇ AHPAB ÜLKEMİZİN KAÇAKÇILARINDAN BİRİNİ YAKALADINIZ!

BURDA YOK PATRON!.
BELKİ BAŞKA BİR YEREDEDİR!..
TAHMİNİM DOĞRUYMUŞ!.
ÖYLE. YILLARDIR DEDEKTİFLERİ PEŞİNDE KOŞTURAN EN ZEKİ ELMAS KAÇAKÇILARINDAN BİRİNİ YAKALAMAKTAN BÜYÜK ZEVK DUYUYORUM!...
YA! DEMEK BUNUN İÇİN PEŞİMDE İDİNİZ!.
EVET PAKETİN ASIL SAHİBİNİ YAKALAMAK İÇİN PEŞİNİZİ BIRAKMADIK!.
BU DURUMDA YARDIMINIZDAN DOLAYI İYİ BİR ARMAĞAN ALACAKSINIZ!.
SİZE YARDIM ETTİĞİME MEMNUNUM..
VAY! İBİBİK AMCA SEN BÜYÜK BİR KAHRAMANMIŞSIN VE SANA BÜYÜK BİR ARMAĞAN GÖNDERİLECEKMİŞ!..
EVET.. DOĞRUSU. BEN ÖYLEYİM İŞTE..
GAZETE
İBİBİK'İN MACERALARI
ARMAĞANIN NE OLACAĞINI DÜŞÜNÜYORSUN İBİBİK AMCA?..
EN AZ DÖRT BEŞ BİNDİR!.
ZIIIRRR!!
KAPI ÇALIYOR!.

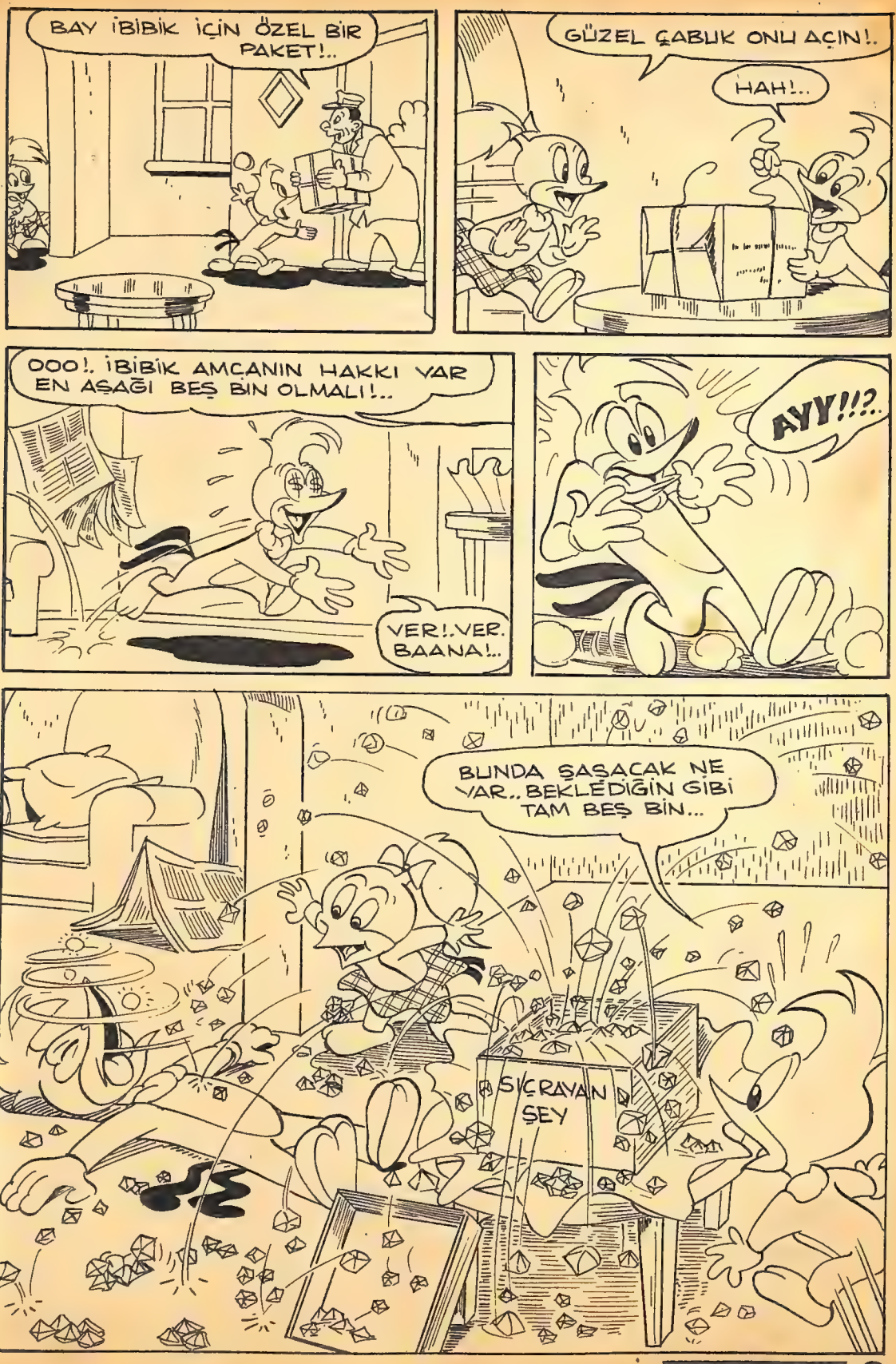
BAY İBİBİK İÇİN ÖZEL BİR PAKET!..
GÜZEL ÇABUK ONU AÇIN!.
HAH!..
OOO!. İBİBİK AMCANIN HAKKI VAR EN AŞAĞI BEŞ BİN OLMALI!..
VER!.VER. BAANA!..
AYY!!?..
BUNDA ŞAŞACAK NE VAR.. BEKLEDİĞİN GİBİ TAM BEŞ BİN...
SIÇRAYAN ŞEY

İLK KAP NASIL YAPILDI

Çok eski çağlarda Torat adında bir çocuk vardı O vakitler bizim bugünkü evlerimiz gibi evler yoktu. İnsanlar mağaralarda yaşarlardı. Torat'da anası babası, kardeşleri ile beraber böyle bir mağarada otururdu. Mağaranın içinde yatağa, yorgana, masaya, sandalyeye, kaba kaçağa benzer birşeycikler yoktu. Torat ile ailesi mağarada toprağın üzerinde yatarlar, ağaç kabuğundan yaptıkları kaplar içinde yiyecek yerler, katı kabuklu yabani meyvaların kabuklarını saklayarak bunlarla derelerden, ırmaklardan su taşır ve içerlerdi.

Torat arkadaşlarıyle oynamasını pek severdi. Fakat, en çok sevdiği dere kenarlarında bulduğu yumuşak sarı çamurlarla oynamaktı. Bazan bir kenara oturup bu yapışkan sarı çamurdan top gibi yuvarlaklar yaparak saatlerce eğlenirdi.

Bir gün Torat yine böyle çamurdan kocaman bir top yapmış, sonra bir değnek alarak bu topun içini güzelce oymuştu. Bu haliyle top tıpkı bir toprak çömleğe benzemişti. Torak kendi kendine: " bu tıpkı annemin dereden su taşımağa kullandığı yabani ceviz kabuklarına benziyor "demiş ; sonra onu olduğu yerde bırakarak oynamağa gitmişti. Ertesi gün Torat yine dere kenarına inince, bir gün önce sarı çamurdan yapıp ta içini oymuş olduğu kocaman topun kurumuş ve sertleşmiş bir halde, bıraktığı gibi durduğunu gördü. Kendi kendine :" Bunu ben anneme götüreyim, dereden su taşımağa kullandığı kabuk yerine bunu kullanır, daha iyi!" diye alıp mağaraya getirdi. Torat'ın annesi çömleği görünce, bunu önce bir şeye benzetemedi. Çocuğa: "Kuzum bunu nereden buldun?"diye sordu. Torat gülerek:"Nereden bulacağım, kendim yaptım. Dere kenarında çamurla oynuyordum. Kocaman bir top yapıp içini oydum. Sonra böyle çömlek gibi birşey olunca işe yarar diye sana getirdim"dedi. Torat'ın annesi bu sözler üzerine pek sevindi. Oğluna:" Haydi oğlum, öyleyse koş, bana bununla ırmaktan biraz su getir de içeyim,"dedi. Çocuk çömleği alarak dere kenarına koştu, ve onu ağzına kadar doldurarak mağaraya döndü. Fakat annesi çömleğin içine bakıp ta : "A, bu su çamur içinde, ben bunu nasıl içeyim?" diyince Torat şaşırmış kalmıştı. Çocukcağız :"ben çömleği taze duru su ile doldurdum. Demek ki çömlekte böyle çamurlanmış"diye buynunu büktü. Annesi :" Öyle ise ben bununla su falan taşımam. Çamurdan yapılmış şey, suyu her zaman çamur gibi yapacak. Hiç bir işimize yaramıyacak. Atalım gitsin"diyerek çömleği fırlattığı gibi ; mağaranın ortasında yanan ateşin içine attı. Zavallı Torat, o güzelim çömleğin ateşin içine atılmasına pek üzülmüştü. Fakat, ateş öyle kızgındı ki, yanına yaklaşıp ta çömleği kurtarmak elinden gelmedi. Böylece onu, orada kızgın alevler içinde bırakarak çıktı gitti.

Akşam üzeri Torat mağaraya döndüğü vakit, orta yerdeki ateşin hızı geçmiş, bir yığın kül arasında birkaç parça kor kalmıştı. Torat bir değnek parçasıyla külleri karıştırırken, çömleğinin ezilip büzülmeden, kırılıp dağılmadan, olduğu gibi durduğunu görünce ; sevinçle yerinde zıplamağa başladı. Demek ateş çömleğe birşey yapmamıştı. Yalnız, şaşılacak şey, ateşte kalmak onun rengini değiştirmişti. Eskiden sarı çamur renginde olan çömlek şimdi parlak kırmızı bir renk almıştı. Sonra bir de ateşin içine fırlattığı zaman, kenarından bir parça kırılmıştı Torat küllerin içinden bu parçayı da arayıp buldu; ve kendi kendine :"Ben şimdi bunu götürür dereye sokarım. Orada yine eskisi gibi yumuşar, o zaman kırık parçasını yerine yapıştırırım"diyerek çömleği alıp dere kenarına gitti. Orada onu dereye daldırarak, bir vakit suyun içinde tuttu. Sonra içinin boşluğuna ağzına kadar su doldurarak, bir müddet te böylece bıraktı. Fakat şaşılacak şey, çömlek bir türlü yumuşamıyordu. Hatta içine doldurduğu su, bir parçacık olsun bulanmamıştı bile! Çömlekte o kadar durduğu halde, halâ dereden yeni doldurulmuş gibi duru ve taze idi. Torat bunu görünce pek sevindi. Zira artık, içinde duran suyu bulandırmıyacak cinsten bir çömlek yapmanın, yolunu bulmuştu. Hemen dere kenarından bir yığın çamur daha aldı. Bu sefer eskisinden daha düzgün ve daha büyük bir çömlek yaptı. Bunu bir taşın üzerine koyarak kuruyuncaya kadar başında bekledi. Sonra geceleyin, herkes uykuya çekildiği vakit, bu yeni çömleği usulcacık ateşin içine bıraktı. Ertesi sabah, yine evvelce yaptığı gibi, onu küllerin arasından çıkararak doğruca dereye götürdü. Orada taze duru su ile doldurarak mağaraya getirdi. Annesine : "Bak anneciğim, bu yeni yaptığım çömlek suyu hiç bulandırmıyor. Bununla dereden su taşımak ne kolay olacak değil mi?"diyerek su dolu çömleği gösterdi.

Torat'ın çömleğinin hikâyesi çok geçmeden her tarafa yayılmıştı. Herkes akın akın bu görülmemiş şeyi görmeğe geliyorlardı. Hepsi de pek beğeniyorlar ve Torat'tan bunun nasıl yapıldığını, ateşte nasıl pişirildiğini öğrenip gidiyorlardı. Böylece ilk insanlar, killi toprakların nerede bulunacağını araştırmışlardır. Kuru olduğu zaman kolayca toz haline gelen bu toprak, ıslatıldığı zaman yapışkan bir hamur oluyor, istenilen şekli kolayca alıyordu.

Az zaman içinde bütün mağaralar her boydan, her çeşitten çanak çömlek, kap kaçak, testi, bardak ile dolmuştu, İşte böylelikle, insanlar mağara hayatından çıkıp ta daha sosyal bir hale gelince çömlekçiliği de çok ileri götürdüler. Yapılan toprak eşyayı sırlamasını, boyamasını, güzelleştirmesini öğrendiler. Bugün çok üstün, çok ileri bir hale getirmiş oldukları tabak, çini, porselen ve buna benzer şeyleri yapmak san'atını öğrenmiş oldular.

ANSİKLOPEDİ

TİMSAH

Timsah, dört ayaklı olmasına rağmen, balık cinsi hayvanlar sınıfına girer. Yumurtasını karada yumurtlar, kuluçkaya karada yatar. Günün büyük bir kısmını karada geçirir, fakat geceleri sudan çıkmaz, çünkü sıcak memleketlerde su, gece karadan daha sıcaktır.

İnsanlarca bilinen hayvanlar arasında en küçükten başlayıp da, sonradan en çok büyüyen hayvan, timsahtır. Timsah yumurtası, ancak bir kaz yumurtası büyüklüğünde iken, bu yumurtadan çıkan timsah yavrusu, sonradan beş metre ve daha fazla uzunluğa erişir.

Timsahın gözleri domuz gözüne benzer, pek korkunç dişleri vardır. Gözleri karada pek keskin olduğu halde, timsah suda hiç birşey göremez. Timsahın pençeleri pek kuvvetli ve derisi kolay kolay delinmez cinstendir.

Ömrünün büyük bir kısmını suda geçiren timsahın, ağzının içi sülüklerle doludur. Timsah, sudan çıkıp ta karada güneşlenmeğe başladığı zaman, ağzını açar, ve böylece bekler. Ağzı açık duran timsahı gören Trochilus kuşu (bir nevi arı kuşu), timsahın o korkunç ağzına girer ve sülükleri birer birer yer. Timsahların bile iyilikten anladıklarına en büyük delil şudur ki: her türlü hayvan ve balığın amansız düşmanı olan timsah, Trochilus kuşuna dokunmaz bile.

Mısırlıların bir kısmı timsahı kutsal sayarlar, bir kısmı ise onlara düşman muamelesi yaparlar. Timsahı kutsal sayan kabilelerin birer timsahı vardır. Bu timsah evcilleştirilerek terbiye edilir, kulakları delinerek camdan küpeler takılır, ön ayaklarına halkalar geçirilir. Ölen timsahı, çürümesin diye ilaçlıyarak, kendilerine mahsus timsah mezarlıklarına gömerler.

Timsah avlamak için türlü türlü usuller vardır. Bunlardan birini size anlatayım :

Avcı, kalın ipten bir olta hazırlar ; ve bunun ucundaki çengele geçirdiği büyük bir et parçasını kıyıdan az öteye suya atar. Ondan sonra kendisi kıyıya oturarak yanında getirdiği bir keçiyi dövmeğe başlar. Keçinin acı haykırışını duyan aç timsah, av bulmak ümidiyle kıyıya yaklaşır ; ve suda onu bekliyen yemi görüp (içinde saklı bulunan çengeli farketmeksizin) bir atılışta yutar. Yemin, içindeki çengel ile birlikte yutulduğunu anlayınca avcı ile arkadaşları hemen ipe asılırlar, timsahı karaya çekerler; ve ilk olarak gözlerine çamur atarak timsahı göremiyecek bir hale sokarlar. Bu tedbir, timsahın kolayca götürülebilmesi içindir. Bu yapılmıyacak olursa, ele avuca sığmaz bir hale gelen azgın timsahın tekrar kaçabilmesi tehlikesi çoktur.

UZUN YAŞIYAN

Kaplumbağaların 300 yıl yaşadıkları olurmuş. Kaplumbağa olmak ister miyidiniz ?

ÖTÜCÜ BÖCEKLER

Ağustos böceği, cırcırböceği ve ocak çekirgesi şiirlere girmiş, pek sevilen hayvancıklardır.

Ünlü Fransız yazarlarından La Fontaine'in "Ağustosböceği ile Karınca" adlı hikâyesini tabiî hepiniz bilirsiniz. Ötücü böceklere karşı sevgi Yunanlılar zamanında başlamıştır. Yunanlılar, Ağustosböceğini güzel sanatlar perilerinin dostu ve ilâhların en sevdiği yemek bilirlerdi. Bunu yiyenlerin çok zeki olacağına inanırlardı. Kurutulmuş Ağustosböceğinden kaynatılan bir çeşit çay her hastaya verilirdi.

Ötücü böcekler en çok uzak-doğuda : Çin'de ve Japonya'da sevilirler. Japonya'da cırcır ve ocak çekirgeleri için bir bayram bile yapılır. Hele Çin, cırcır böceklerinin cennetidir. Sahipleri onları süslü kafesler içinde, saklarlar. Gezmeğe ve misafirliğe gidildiği vakit, bu kafesler de birlikte götürülür. Talihli böceklerin karınlarını doyurmak için kafeslerinde ince porselenden minicik tabaklar içinde daima taze pişmiş pirinç,

fasulye ve sivrisinek bulunur. Ötücü cırcır kadar dövücü cırcır da kıymetlidir. İyi dövüşen bir cırcırın cins at kadar para ettiği söylenir.

Avrupa'da ocak çekirgeleri uğurlu hayvanlar sayılır. Köylüler, cırcır ve Ağustosböceğinin bağırmalarından havanın iyi yahut yağmurlu olacağını anlarlar. Cırcırların devamlı ötüşleri, havanın sıcak olacağını gösterir. Hava soğuk olacağı, yahut yağmur yağacağı zaman böcekler susarlar.

KAFESTEKİ KUŞ

Sizi kapasalar dar bir odaya,
Bıraksalar yiyecek şeyler oraya.

Çıkmak isteseniz..çıkamasanız;
İsterse oyuncak dolsun masanız,

Sorarım ben size : Ne yaparsınız
Başlar sıkılmaya sonra canınız.

Söylenir, tepinir, bağırırsınız;
Anneciğinizi çağırırsınız.

Hep siz ağladıkça, dışardakiler
Halinize bakıp durmadan güler..

Kimseler gelmese yardımınıza;
Takılsa diğnekler adımınıza.

Sorarım : Ne olur sizin haliniz ?
Sözümü iyice dinleyiniz :

Görüyor şurada bakınca herkes,
Duvarda asılı bir küçük kafes,

İçinde bir saka, ya bir İskete,
Sıçrayıp duruyor zavallı işte.

Dar kafes içinde ömrü geçiyor,
Bu hapishaneyi o mu seçiyor ?

Onun da anası, babası vardı;
Onun bir eşi, yuvası vardı.

Ökseyle tutmuşlar, esir etmişler;
Satmışlar birine, çekip gitmişler.

Sen kapalılığı nasıl sevmezsen;
Onun da hoşlanmaz canı kafesten.

Bırak zavallıyı kurtulsun gitsin;
Hürlüğün tadıyle yine zevketsin!

Yazan : KAZIM NAMİ DURU

AYDEDE

Vaktiyle, yaşantısından hiç hoşnut olmayan bir demirci varmış. Her gün demir dövüp, ateşin karşısında çekiç sallamaktan usanmış, canından bezmiş. Bir gün bu demircinin karşısına aksakallı bir ihtiyar çıkmış. Demircinin dert yanmasını dinledikten sonra :

-Dile benden ne dilersen? demiş.

-Ah, demiş demirci, benim en büyük derdim ateş karşısında çalışmaktır. Şöyle serin bir şey olsaydım.. Meselâ ; yüksek bir dağın tepesinde serin, tatlı rüzgârlara göğüs geren yalçın bir kaya ne bahtiyardır?..

İhtiyar :

-Ya, öyle mi? der, pek alâ ! Ve o anda, demirci bir dağın tepesinde yalçın bir kaya olur. Bu yeni durum, bir kaç gün pek hoşuna gider. Etrafında serin rüzgârların koşuşması, başının üstüne koyu yeşil gölgeler seren ağaçların fısıltısı ; ve arasıra gelip omuzlarına konan kuşların tatlı ötüşleri, önceleri onu pek sevindirir... Fakat, aradan beş on gün geçince, ondan da bıkar.

Birgün bir taş kırıcı, dağda taş ararken, bizim kayayı görüp de, kazmalamağa başlamasın mı?

Zavallı demirci, her kazmayı yiyişte :

-Ay, ay!.. diye bağırmış. Aman omuzum, aman başım, aman, bacağım, keşke bir taş kırıcı olsaydım da bu acıları bilmeseydim.

Ak sakallı ihtiyar yine ortaya çıkmış :

-Ya, öyle mi, pek âlâ!

Ve hemen kaya, bir taş kırıcı kılığını almış. Kazması omuzunda dağ, tepe dolaşmış. Fakat, bir kaç gün sonra, yürümekten ayakları yara olmuştur. Taş kırarken, kızgın güneş başına vurmuş..

-Of, bu çok güç bir iş, diye söylenmeğe başlamış. Tabanlarımın sızlamasından duramıyorum. Hiçbir işi gücü olmıyan; bütün gün mavi bulutların arasında tembel tembel dolaştıktan sonra, ya bir yeşil dağın ardında.. Ya da bir mavi denizin koynunda erkenden uykuya dalan güneşin yerinde olsaydım, ne mutlu olurdum.

İhtiyar, taş kırıcının bu dileğini de yerine getirmiş; adamcağız, güneş oluvermiş.

-A, sen ay ışığını seyrediyorum diye beni aldatıyor muydun, kızım? Gözlerin kapalı! Haydi içeri girelim öyle ise.. Uyumam diyorsun ama gözlerin açılmıyor. Masalın sonunu mu istiyorsun?... Peki, dinle, ama, gözlerin açık dinle :

Bak, bizim demirci şimdiye kadar kaç kılığa girdi :

Kaya, taş kırıcı, güneş! Güneş olup gökyüzüne çıkınca, Dünyadaki insanları kuş bakışı seyretmek pek hoşuna gitmiş, dünyaya ışık ve sıcaklık salmış... Fakat; kendisi sıcak olmıyan bir şey nasıl ışık ve sıcaklık verir?

Büsbütün yanıp tutuşmağa başlamış.

-Ayy, sıcaktan bunalıyorum, yanıyorum! diye inlemeğe başlamış. Ay serin gibi görünüyor, ben aydede olmak istiyorum.

İhtiyar, bu son isteğini de yerine getirmiş. Lâcivert, kadife gökyüzünde sarı atlas bir ay olmuş. Fakat, bu yeni durumundan hiç hoşnud kalmamış.... Çünkü donuyormuş. Titreye, titreye mırıldanmış :

-Ah, meğer hepsinden iyisi bir demirci olmakmış. Yine demirci olabilsem!..

O zaman aksakallı ihtiyar ayın karşısına çıkmış ve demiş ki :

-Yoo.. Artık çok oluyorsun.. Hayatından memnun değildin. Kaya olmayı istedin, seni kaya yaptım. Taşçı olmak istedin, güneş olmak, sonunda ay olmak istedin.. Bütün dileklerini yerine getirdim. Hâlâ seni memnun edemedim.. Çünkü sen kararsızsın, herşeyden çabucak bıkıyorsun. Artık ben de seninle uğraşmaktan bıktım. Ay olarak kalacaksın.

İşte bizim demirci, yuvarlak yüzü, düşük kaşları, geniş ağzı ile şimdi karşımızda! Fakat değişiklikten pek hoşlandığı için her gece şeklini değiştirir : Kimi geceler, bir yarım daire, kimi de ince, soluk bir hilâldir.

eğlenceli Sayfa

YAZISIZ

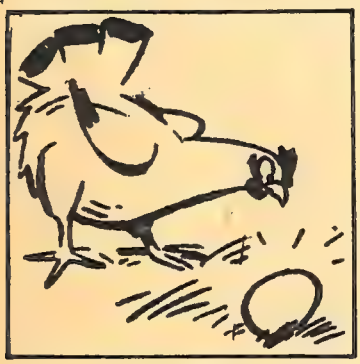

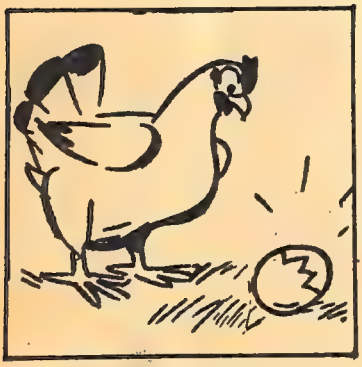

YERİNİ BULMUŞ

-Sinemada iyi eğlendin mi Ayten?..

-Evet anneciğim, halam bana fındık almıştı. Onu yedim.

-Kabuklarını yere atmadın ya!..Sana daima pislik etme derim..

-Hiç atar mıyım, anneciğim? Yanımda oturan bir bayın şapkasının içine doldurdum.

*

TAKMA DİŞLİ FİL

Bir müşteri, antika mallar satan bir adamın dükkanına hiddetle girerek

-Siz dolandırıcı imişsiniz. Fildişi diye verdiğiniz işlemeli bıçak adi kemikten...

Antikacı soğukkanlılıkla cevap verdi :

-Aman bayım nasıl olur..Onu bizzat öldürdüğüm bir filin dişinden yapmıştım...

Sonra biraz düşünüp, ilâve etti :

-Belki öldürdüğüm filin dişi düşmüş de, takma bir diş taktırmıştır!.

*

MANTAR

Dört yaşındaki Ayla ağabeyine sordu:

-Ağabey, niçin mantarlar şemsiye biçimindedir?

Ayla'nın altı yaşındaki ağabeysi Atilla biraz düşündü, sonra :

-Yağmur yağan yerlerde çıktığı için, diye cevap verdi.

Yazısız

BU DA BİR TASARRUF

Bayan mutfağa girince, gündüzleri gelip iş gören hizmetçinin havagazını yanar bıraktığını gördü. Söndürdü. Ertesi gün kız gelince :

-Niçin havagazını yanar bıraktın?

-Siz bana tasarrufyap diye emir verdiniz.. Ben de, tekrar yakmak için kibrit sarfetmiyeyim diye havagazını söndürmedim.

Yazısız

SICAK DEĞİL, TAZESİNİ İSTERİM

Fırıncı-Oğlum! Bu ekmekleri ne diye geri getiriyorsun?

Çocuk-Ne diye getirmiyeyim. Ben size, annemin tazesini istediğini söylememiş miyidim? Halbuki siz bana taze değil, sıcak ekmek verdiniz!..

★

NE IYİ ÖĞRENMİŞ

Büyükbaba- Aferin Dinç!..Kitabını eline almış çalışıyorsun. Bu yaşta demek ki okumasını öğrendin ha!..

Dinç-E vet büyükbabacığım!.. Şimdilik resimlere bakmasını öğrendim.

YAZISIZ

OKUYORMUŞ

-Bu ne çok kağıt böyle, ne yapıyorsun?

-Bir çok hikâye yazıyorum...

-O kadar çok konuyu nereden buluyorsun?

-Çok okuyorum.

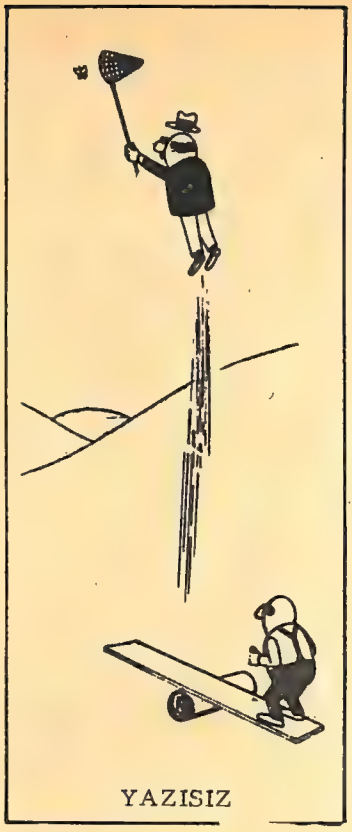

YAZISIZ

AÇILMAZSA

-Paraşütçü, paraşütleriniz iyi açılır mı?

-Açılır bayım.

-Ya açılmazsa?

-Açılmazsa, gelip değiştirirsiniz.

★

NUH TUFANI

-Altan, söyle bakalım, insanlar Nuh tufanında ne oldular?

-Sırsıklam oldular, öğretmenim.

★

UCUZ

-Oğlum şair mi olsun, heykeltraş mı?

-Şair olsun.

-Niçin?

-Çünkü kağıt tunçtan daha ucuzdur!..

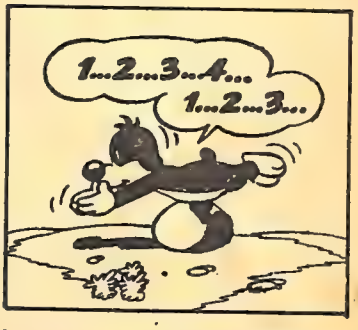

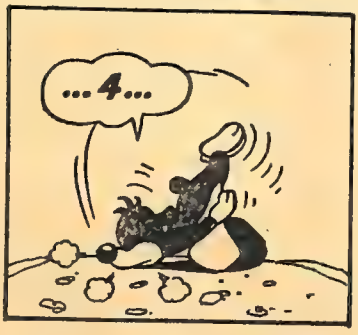

Panda
AMAN BU ŞANGIRTI DA NE?!..
ÇAT!
ŞANGIR!..
ÇAT! VIN!
KİM VAR ORADA? SOPAYI İNDİRECEĞİM!...
VURMA..VURMA BENİM!..
PİLİÇ ÇARLİ!, DAHA AZ GÜRÜLTÜYLE SÜT GETİREMEZ MİSİN SEN HA?..
ÜZGÜNÜM PANDA FAKAT BENİM HATAM DEĞİL!.
BİRİSİ BANA BALTALAMA YAPMIŞ YOLUMUN ÜZERİNE MUZ KOYMUŞ!..
SAÇMALIK!...
BENCE HAYAL KURUYORSUN.. BİR SÜTÇÜYE NİÇİN TUZAK KURSUNLAR!.
SENİN GİBİ İBLİSİN BİRİ.. YETER ARTIK!...

ÇARLİ GERİ DÖN.. DAHA SÜT İSTİYORUM!..
KENDİNE BİR İNEK SATIN AL!.
SÜTÇÜ

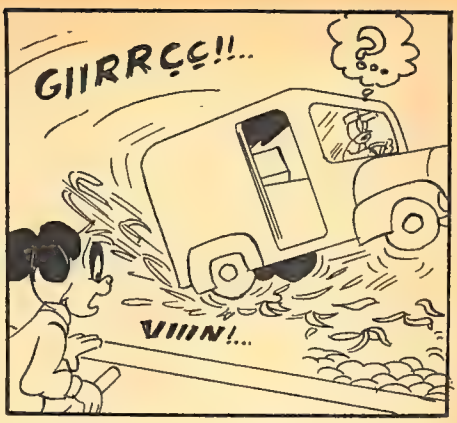
GIIRRÇÇ!!..
?
VIIIN!..

GENE BALTALAMA..TEKER LEKLERİMİN ALTINDA MUZ KABUKLARI HAKİKİ BİR ALÇAK BUNU YAPIYOR!...
ÇOK TUHAF HA!. HA!..

HA!. HA!. OOF!..
EVE GİDİYORUM VE SAKLANACAĞIM!..
SÜTÇÜ

ZAVALLI ÇARLİ BİRİ ONA HOŞ BİR ŞAKA YAPMIŞTIR!..

VAY.. BENİM SÜTÜMÜ HALA BIRAKMADI...

TAHTA BEZİNDEN SÜT SAĞMAK PEK APTALCA AMA.SÜT LÂZIM BANA!..

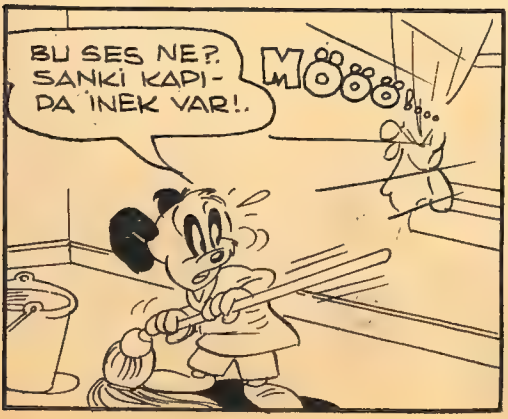
BU SES NE?. SANKİ KAPIDA İNEK VAR!..
MOOOoo...

FAKAT OLAMAZ ŞEHİR BURASI !..

VAY!..BİR İNEK!. YEŞİL BİR İNEK MUZ YİYİYOR! HEM PATENLER ÜZERİNDE..
ÇOK DİKKATLİSİNİZ!..

ÜSTELİK KONUŞUYOR!?
EVET BAYIM YEŞİL İNEK SÜT SÜT ŞİRKETİNİ TEMSİL EDİYORUM!..
SÜTÜMÜZÜ DENESENİZ!..

YOK BİZİM SÜTÜMÜZÜ ÇARLİ GETİRİR!..
HADİ CANIM APTALLIK ETME!..

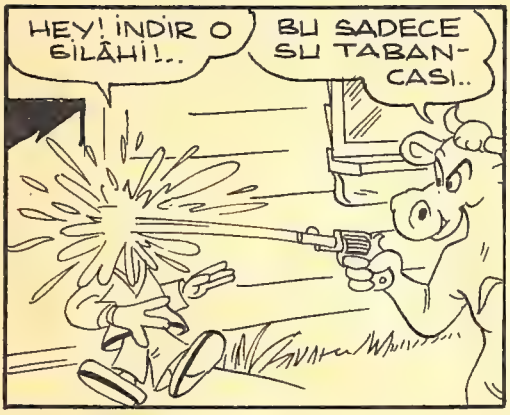
HEY! İNDİR O SİLÂHİ!..
BU SADECE SU TABANCASI..

NASILDI BAKALIM!.
OH! TATLI İDİ FAKAT USULLÜ BEĞENMEDİM!.

BOŞUNA BEĞENMEMEZLİK BİR DENEME ALIMI İÇİN ŞURAYA İMZA EDECEKSİN!...
OFF!. PEKİ.. PEKİ.İMZALIYAYIM!..

HIM!. TEK BİR TESLİM İÇİN İMZALIYORUM SÜTÜMÜ GENE ÇARLİDEN ALMAYA DEVAM EDECEĞİM!..
YEŞİL İNEK ŞT.İ. şirketten Bir teslimLik Alış..

E, NERDE ŞİMDİ YEŞİL İNEK SÜTÜM!?
ONU ARKA BAHÇEYE İNDİR ŞOFÖR!.

FAKAT, BEN YALNIZ BİR MAL İÇİN İMZALADIM!..
BÜYÜK KAP İÇİNDE BİR TESLİM YAPARIZ BİZ. ŞİMDİ BİN PAPEL VERECEKSİN!...
YEŞİL İNEK SÜTÜ FİRMASI

FAKAT O KADAR PARAM YOK!.
O HALDE BORÇ ALIRSINIZ!.

PARA İÇİN YARIN YİNE GELİRİM!.
GERİ, GEL!. BURAYA!.

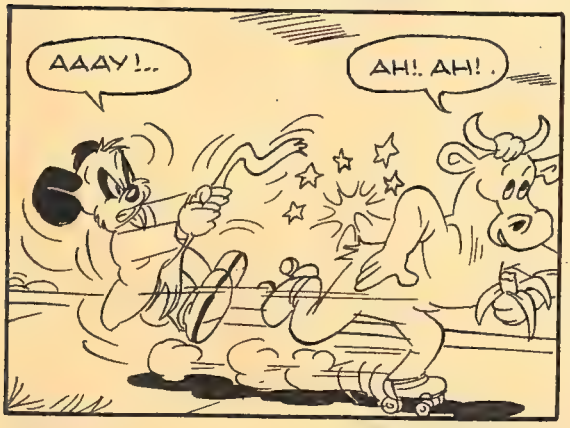
AAAY!..
AH!. AH!.

TAM DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ ASLINDA İNEK KOSTÜMÜ GİYEN BİRİ!..
SİZ KENDİ İŞİNİZE BAKIN!.

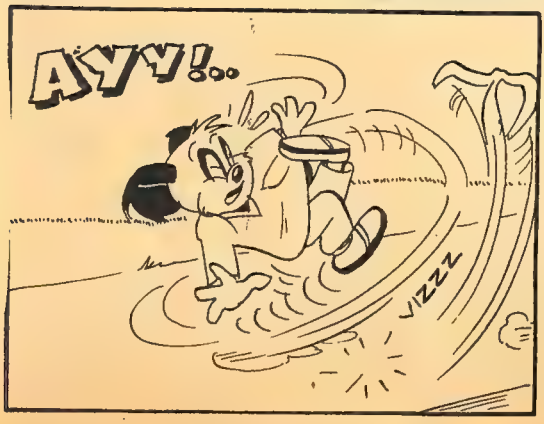
AYY!..
JIZZZ

YAV! CANINA O PATENLER ÜZERİNDE GÖZDEN KAYBOLDU...

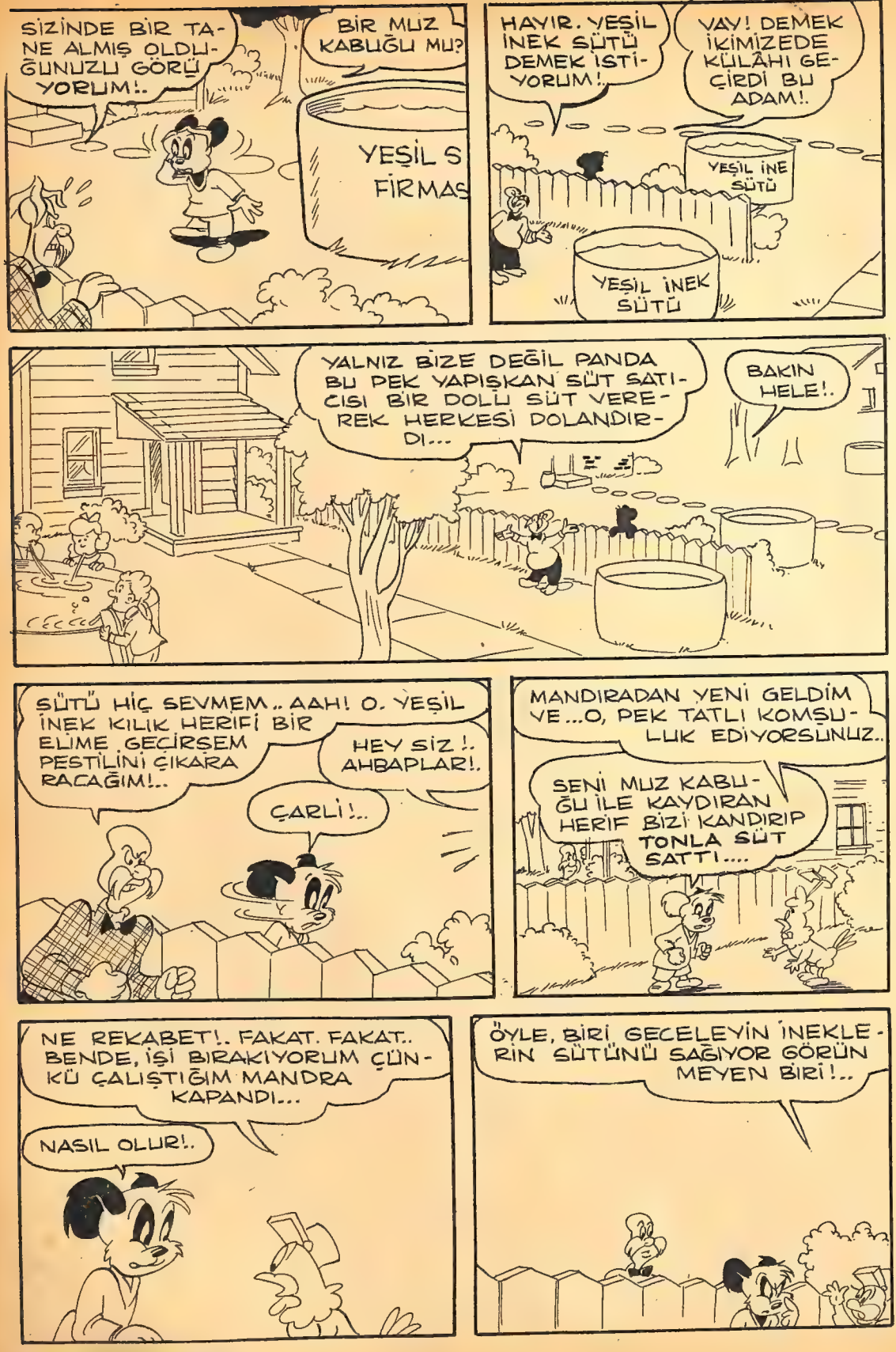
SİZİNDE BİR TANE ALMIŞ OLDUĞUNUZU GÖRÜYORUM!..
BİR MUZ KABUĞU MU?
YEŞİL S FİRMAS
HAYIR. YEŞİL İNEK SÜTÜ DEMEK İSTİYORUM!..
VAY! DEMEK İKİMİZEDE KÜLÂHI GEÇİRDİ BU ADAM!..
YEŞİL İNE SÜTÜ
YEŞİL İNEK SÜTÜ
YALNIZ BİZE DEĞİL PANDA BU PEK YAPIŞKAN SÜT SATICISI BİR DOLU SÜT VEREREK HERKESİ DOLANDIRDI...
BAKIN HELE!..
SÜTÜ HİÇ SEVMEM.. AAH! O. YEŞİL İNEK KILIK HERİFİ BİR ELİME GEÇİRSEM PESTİLİNİ ÇIKARACAĞIM!..
HEY SİZ!. AHBAPLAR!.
ÇARLİ!..
MANDIRADAN YENİ GELDİM VE...O, PEK TATLI KOMŞULUK EDİYORSUNUZ..
SENİ MUZ KABUĞU İLE KAYDIRAN HERİF BİZİ KANDIRIP TONLA SÜT SATTI....
NE REKABET!.. FAKAT. FAKAT.. BENDE, İŞİ BIRAKIYORUM ÇÜNKÜ ÇALIŞTIĞIM MANDRA KAPANDI...
NASIL OLUR!..
ÖYLE, BİRİ GECELEYİN İNEKLERİN SÜTÜNÜ SAĞIYOR GÖRÜN MEYEN BİRİ!..

BU SÜTÜ BİZE SATAN SIĞIR KILIKLI ANAFORCU, BU GECE YARISI KIRDA İNEKLERİ SAĞMAYA GİDECEKTİR EMİNİM!..

ÖYLEYSE ONA BİR TUZAK KURALIM!.

⊙ GECE MANDRADA.. İNEKLER ARASINDA GİZLENDİLER....

MUUU!

BURAYA NE ZAMAN GELİR ACABA?

HİŞT!. SUS. ONA BİR TUZAK KURDUM.

ÇARLİ NEREDE?..

BURALARDA BİR YERDE OLMALI!..

BU BOĞUK SES YERE DÜŞEN SÜT KOVASININ SESİ? BİRŞEY OLDU!.

FLAŞŞ!..

FLAŞ!...

SOYGUNCU ORADA GALİBA? KOŞ PANDA?!.

?

HEY DURSANA!..

SERSERİYİ YAKALADIM!..

YA!..

OOF!..

EVET, EVET! ÇARLİ, YA!.. NEDİR BU BAŞIMA GELENLER!.

VAY BU SERSERİ ÇARLİYE BENZİYOR!..

HEY!.GÖREMİYORUM
KÖR OLDUM KÖR!..

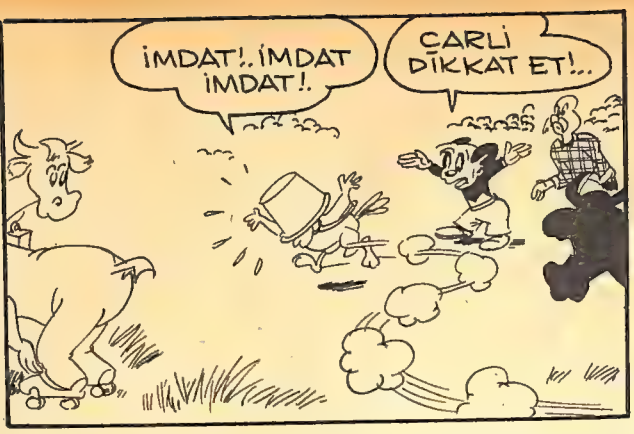
İMDAT!.İMDAT
İMDAT!.
ÇARLİ
DİKKAT ET!..

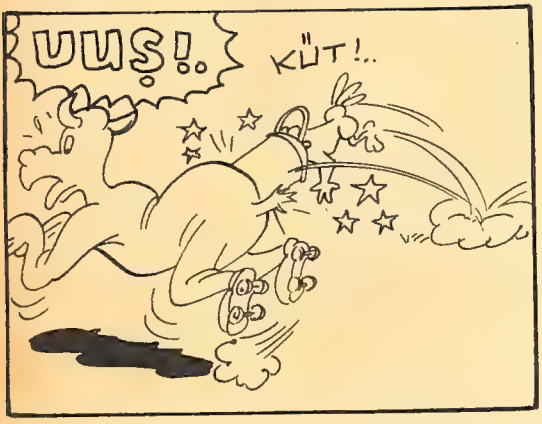
UUŞ!..
KÜT!..

SIRASIN-
DA UŞŞ..-
DA DENİR..
ANLADIN MI?
VAY SİZİN MÖÖ..DE-
MENİZ LÂZIMDI!..

İYİ BECERDİN ÇARLİ BİZİM
ADAM O.. İNEK KILIKLI HERİF!..
TUT
ONU!.

İYİ BECERDİNİZ HA...
APTALLAR BENİ ASLA
ELE GEÇİREMEZLER!
HA!.HA!..
SÜT-
LERİ
YÜK-
LEN-
MİŞ KAÇI-
YOR!..
TAZE
SÜT

GELİN PEŞİNİ
BIRAKMIYALIM!.
ÜZÜLME
O.. DOĞRU
TUZAĞA
GİDİYOR!.

AAY!.KAYGAN BİRŞEYE
BASTIM!..

MUZ KABUĞU İMİŞ KENDİ TUZAĞIMA DÜŞTÜM!.
BU MUZ KABUKLARINI ORAYA BEN KOYDUM ARKADAŞLAR!..
YA!. FAKAT TEPEDEN AŞAĞIYA KAYIP GÖZDEN KAYBOLDU!.
BAKKAL
KAFE
CEZAEVİ
BAŞKA YERE GİDEMEZ BU MUM KABUKLARI ONU LAİK OLDUĞU YERE GÖTÜRÜR. YANİ CEZA EVİNE!..
ZEKİCE BİR BULUŞ DEĞİLMİ, ARKADAŞLAR?..
AZ SONRA...
GİDELİM ÇARLİ BAHÇELERİMİZDEKİ SÜT TANKLARINI NE YAPACAĞIMIZI DÜŞÜNELİM!..
BİZ İÇMEDEN YAĞMA EDİLECEK!.
BİR FIKRİM VAR!.
KLEOPATRA BANYO YAPMAK SÜT KULLANIYORDU BİZDE ONUN İÇİNDE YÜZEBİLİRİZ!.
FENA FİKİR DEĞİL ÇARLİ
FEVKALADE!..

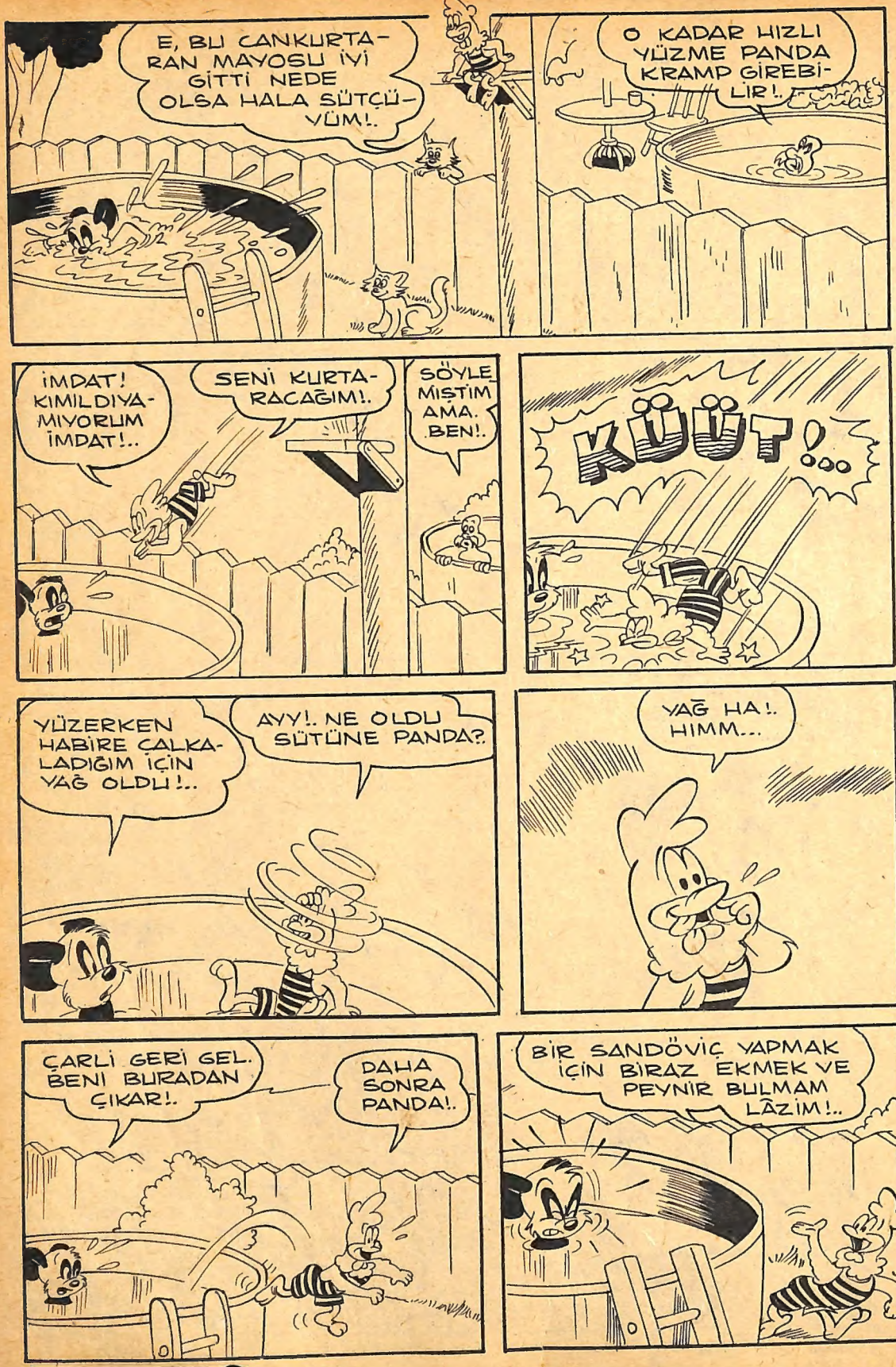
E, BU CANKURTARAN MAYOSU İYİ GİTTİ NEDE OLSA HALA SÜTÇÜYÜM!.
O KADAR HIZLI YÜZME PANDA KRAMP GİREBİLİR!..
İMDAT! KIMILDIYAMIYORUM İMDAT!..
SENİ KURTARACAĞIM!.
SÖYLEMİŞTİM AMA. BEN!..
KÜÜT!..
YÜZERKEN HABİRE ÇALKALADIĞIM İÇİN YAĞ OLDU!..
AYY!. NE OLDU SÜTÜNE PANDA?
YAĞ HA!. HIMM...
ÇARLİ GERİ GEL. BENİ BURADAN ÇIKAR!.
DAHA SONRA PANDA!.
BİR SANDÖVİÇ YAPMAK İÇİN BİRAZ EKMEK VE PEYNİR BULMAM LÂZİM!..

MİNİMİNİLERİN SAYFASI

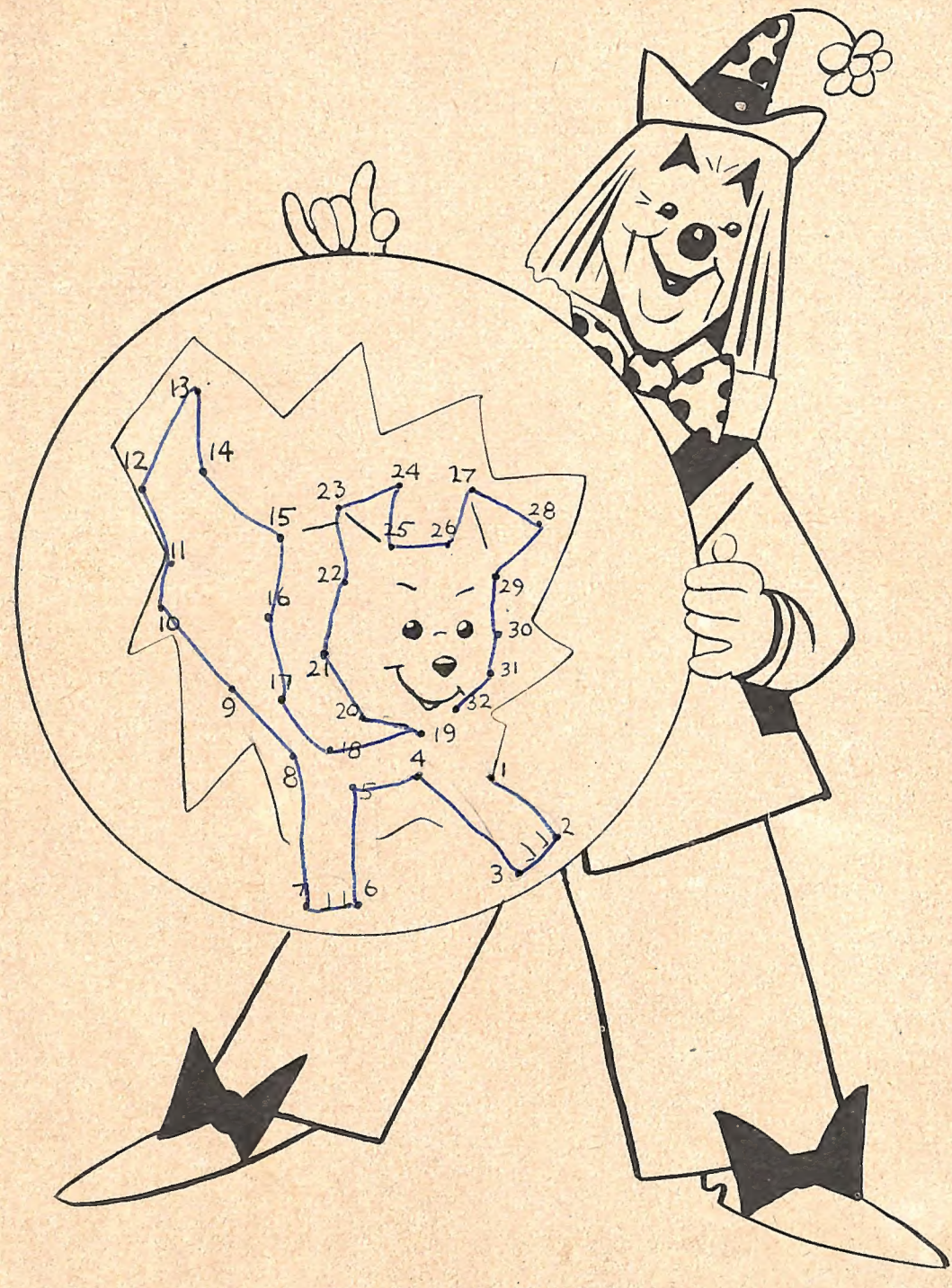

Numaraları birleştiriniz ve çıkan
resmi boya kalemleriniz ile boyayınız.

TASARRUF KÜÇÜK
YAŞTA BAŞLAR

TÜRK TİCARET BANKASI